

REKABET DERNEĞİ

REKABET FORUMU

HUKUK-EKONOMİ-POLİTİKA

Ekim 2014

Sayı: 87

Sahibi: Rekabet
Derneği adına
Av.İbrahim Gül
Ayda Bir Yayınlanır.

Editör: Erdal Türkkan

Yazı Kurulu:Uğur Emek,
İbrahim Gül, Gönenç
Gürkaynak, Nejdet
Karacehennem, Nurkut
İnan, Ercan Kumcu, Gamze
Öz, Hamdi Pınar, Kubilay
Atasayar, Müfit Sonbay,
Nahit Töre, , Uğur Özgöker,
Yavuz Ege, Yılmaz Aslan.

GENEL MERKEZ:

Yazışma Adresi: Tuna
Caddesi No:27/2 Kızılay
Çankaya ANKARA
TURKEY

GSM:+90.533 6272474;

İrtibat

Tel:+ 90.312 435 6813

Faks:+90 312 4356816

e-posta:

rekabetgenel@gmail.com

EDİTÖR:

GSM :+905323410739

e-posta:

erdalturkkan@hotmail.com

WEB:

www.rekabetderneği.org

Banka:TC Ziraat Bankası

0795 Necatibey Şubesi

Hesap No: 647 654

VERGİ No:Ankara

Başkent Vergi

Dairesi:7340430101

İSTANBUL ŞUBESİ:

Başkan: Av. Dr. Kemal

Erol

Adres: Süleyman Seba

Caddesi, Spor Apt. No

62/4 Akaretler/

Valideçeşme -BEŞİKTAŞ

34357 İSTANBUL

Telefon:212- 236 53 00

İLK YAZI

***Prof. Dr. Erdal TÜRKKAN**

ÖZGÜRLÜK GÜVENLİK VE REKABET

.....s.2

MAKALELER

***Doç .Dr. Nurkut İNAN**

**REKABET KURULU'NUN İKİ ÖNARAŞTIRMA
KARARI.....s.4**

Toplantı Duyurusu: S.8

Duyuru: Rekabet Derneği İki Dalda En İyi Makale

Ödülü Verecek.....s. 9

Bu dergide yer alan yazıların telif hakları yazarlarına aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Rekabet Derneği Hakkında Kısa Bilgi

Rekabet Derneği 20 Mayıs 2004 tarihinde kuruluşunu tamamlamış bir sivil toplum örgütüdür. Derneğin amacı Türkiye’de rekabet ortamının ve rekabet kültürünün gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Derneğin Genel Merkezi Ankara’da olup İstanbul Şubesi 10 Mart 2005’ten itibaren faaliyete geçmiştir. Dernek Rekabet Kurumu’nun eski başkan ve üyeleri, rekabet ve regülasyon üzerine çalışan üniversite öğretim üyeleri, bazı gazeteci, sanayici, bankacı ve hukukçular tarafından kurulmuştur. Tüm düzenleyici kurumların eski başkanları Derneğin tabii üyesidir.

Derneğin Yönetim Kurulu: Av. İbrahim Gül (Başkan), Av. Müfit Sonbay (II.Başkan), Prof. Dr. Erdal Türkkan, , Av. Mertaşk Kilciler, Doç. Dr. Nurkut İnan, Yard. Doç. Dr. Gamze Aşçıoğlu Öz, Yard. Doç. Dr. Hamdi Pınar, Onur Arı ve Av. Ömür Kasımay’ dan oluşmaktadır.

Derneğin İstanbul Şubesi Av. Dr. Kemal Erol Başkanlığında faaliyetini sürdürmektedir.

Dernek aylık Rekabet Forumu’nu elektronik olarak yayınlamakta ve düzenli aylık bilimsel toplantılar düzenlemektedir.

İLK YAZI**ÖZGÜRLÜK GÜVENLİK VE REKABET****Prof. Dr. Erdal TÜRKKAN**

Son yıllarda dünyada ve Türkiye’de gözlenen özgürlük sınırlamaları ve güvenlik zafiyeti, adil rekabet ortamının tesisi açısından önemli bir tehdit haline gelmiştir. Çünkü rekabet hem özgürlük alanlarının genişletilmesini hem de güvenliğin sağlanmasını gerektiren bir olgudur. Genellikle özgürlüğü kısıtlayıcı politikaların gerekçesi güvenliği koruma argümanı olmakta veya güvenlik endişeleri özgürlüklerin genişletilmesi engelleyici bir faktör olarak ortaya konulmaktadır. Bu çerçevede iki önemli soruya cevap verilmesi gerekmektedir. Bunlardan birincisi özgürlük- güvenlik dengesinin hangi kriterler çerçevesinde belirlenebileceği özellikle de adil rekabetin bu açıdan bir kriter olarak kullanılıp kullanılmayacağıdır. Diğer soru ise özgürlük kısıtlamaları ve güvenlik zafiyetinin nereden kaynaklandığı ve bunların adil rekabet kriterinin gereklerine uygun olup olmadığıdır.

Her iki soruya da cevap verebilmek için özgürlüğü ve güvenliği sınırlayan faktörleri iki ana grupta toplayarak analiz etmek gerekmektedir. Bunlardan birincisi bireylerden ve özel örgüt ve teşebbüslerden gelen tehditler, ikincisi ise bizatihi kamudan gelen tehditlerdir. Genellikle tüm ülkelerde gerçek ve tüzel kişilerin özgürlüğü ve güvenliği sınırlayabilecek eylemlerine karşı çeşitli yasal düzenlemeler ve etkin mekanizmalar oluşmuştur. Bunların yetersiz kaldığı alanlarda da bizatihi gerçek ve tüzel kişiler kendilerini koruyacak ek tedbirler geliştirmeye çalışmıştır. Buna karşılık bizatihi kamu otoritesinin yaptığı özgürlük sınırlamaları ve güvenlik tehdidine karşı ileri demokrasiye sahip bazı ülkeler dışında gerekli yasal düzenlemeler ve etkin mekanizmalar oluşturulmuş değildir. Türkiye’de de kamu otoritesinin yol açtığı özgürlük ve güvenlik sınırlamaları maalesef önemli bir sorun teşkil etmektedir. Özgürlük güvenlik dengesinin nasıl kurulacağına ve özgürlük ve güvenlik yetersizliklerinin nereden kaynaklandığını bu çerçevede analiz etmek gerekecektir.

Bireylerden kaynaklanan özgürlük ihlallerinin nasıl önleneceği ile ilgili kriter açıktır. Her birey özgürlüğünü başka bireylerin özgürlük alanını daraltmayacak şekilde kullanacak ayrıca şiddet kullanımına kesinlikle izin verilmeyecektir. Bu çerçevede kamu bireysel özgürlükleri koruyucu bir rol üstlenecektir. Ancak özgürlük ihlalleri kamudan kaynaklanıyorsa ne yapılacaktır. Bireyin kamuya karşı kendisini koruması ancak yasal haklar ve garantiler çerçevesinde mümkün olabilecektir. Bu açıdan kullanılacak en anlamlı kriter devletin siyasi, ekonomik hatta kültürel alanlarda adil rekabeti sağlayacak şekilde kendi gücünü sınırlamasıdır. Bu kriterin somutlaştırılabilmesi için özgürlük kısıtlamalarının ve güvenlik zafiyetlerinin nereden kaynaklandığına daha yakından bakmak yararlı olacaktır.

Türkiye’de kamudan kaynaklanan özgürlük ve güvenlik sorunlarının birinci nedeni kuvvetler ayrılığı ilkesinin tam olarak gerçekleştirilememiş olması ve yürütme erkinin hem yasama hem de yargı üzerinde önemli bir etki gücüne sahip olmasıdır. Bu durumun arkasında yatan temel sorunlardan birisi lider sultasına imkan veren siyasi partiler ve seçim kanunu diğeri ise çoğunlukçu demokrasi anlayışına paralel olarak bağımsız yargının ve bağımsız düzenleyici kurulların varlığını sorgulayan bir zihniyetin egemen olmasıdır. Bu çerçevede kamu, basın özgürlüğü başta olmak üzere , düşünce ve ifade özgürlüğüne, girişim özgürlüğüne mülkiyet özgürlüğüne vs. önemli kısıtlamalar getirebilmektedir. El koyma kriterlerinin genişletilmek istenmesi çok vahim ve üzerinde ayrıca durulması gereken bir husustur.

Türkiye’de kamudan kaynaklanan özgürlük ihlali ve güvenlik eksikliği sorunlarının bir diğer nedeni , güvenliğin bireysel özgürlükleri kısıtlayarak sağlanabileceği yönündeki yanlış varsayımdır.Bu çerçevede kısıtlanan özgürlükler kamu düzenine ve bireysel özgürlüklere zarar veren tepkilere neden olabilmektedir. Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkına getirilen gereksiz sınırlamaların yarattığı şiddet kullanıcı tepkiler bunun en çarpıcı örneğini oluşturmaktadır.

Türkiye’de kamudan kaynaklanan özgürlük ve güvenlik sorunlarının bir başka nedeni ise kamunun özgürlükleri korumada ve güvenliği sağlamadaki zafiyetidir. Yargının etkin ve hızlı işleyememesi, güvenlik güçlerinin yetersizliği, güvenlik tedbirlerinin isabetsizliği, istihbarat yetersizliği vs. nedeniyle güvenliğin sağlanması mümkün olmayınca ilk başvuru olan yol özgürlüklerin daha fazla kısıtlanması olmaktadır.

Türkiye’de kamudan kaynaklanan özgürlük ve güvenlik sorunlarının bir başka nedeni de kamunun bazen yasaları çiğneyerek bazen de evrensel teamüllere riayet etmeyerek hakim gücünü kötüye kullanmasıdır. Kamunun hakim gücünü kötüye kullanma açısından sahip olduğu çok sayıda mekanizma ve fırsat mevcuttur (kamu ihaleleri, vergi denetlemeleri ve cezaları , lisans ve izin verme, reklam verme vs). Kamu genellikle muhaliflerini alt etmek veya sindirmek için bu yola başvurur. Kamunun ihtiyaçlara göre kanun çıkarması ve kanunlarda sık sık değişiklik yapması genellikle hakim gücü kötüye kullanmanın yolunu açmak amacıyla yapılmaktadır.

Nihayet Türkiye’de kamudan kaynaklanan özgürlük ve güvenlik sorunlarını besleyen bir faktör de güvenlik güçlerinin bireylerin güvenliğini sağlamaktan çok kamu kurumlarının ve özellikle de siyasi iktidarın güvenliğini sağlamaya odaklanmış olması, özgürlük kısıtlayıcı düzenlemelerin de ağırlıklı olarak kamu kurumlarını ve siyasi iktidarı korumaya yönelik olmasıdır.

Yukarıdaki açıklamalar Türkiye’de özgürlük- güvenlik dengesinin esas itibarıyla bireylerin güvenliğinden çok kamunun muhalifler üzerindeki baskı gücünün ve hakimiyetinin maksimizasyonuna yönelik olduğunu göstermektedir. Diğer bir ifade ile Türkiye’de özgürlük- güvenlik dengesi bireyler ve kurumlar arası adil rekabetin tesisine hizmet edecek şekilde oluşturulmamıştır.

Diğer taraftan Türkiye’de hissedilen özgürlüklerin geniş olmasının nedeni yasal olarak bu özgürlüklerin tanınması ve korunmasıyla ilgili olmaktan çok bireylerin yasaları ve kuralları kolayca çiğneyebilmesinden kaynaklanmaktadır. Türkiye’de yasalara ve kurallara uygun hareket edenler mevcut özgürlükleri yetersiz bulurken, yasalara uymayanlar Türkiye’de aşırı özgür bir ortam olduğunu düşünerek, özgürlüklerin kısılması karşısında tepkisiz kalmakta hatta bu tür girişimleri destekleyici bir tutum takınabilmektedir. Bu durumun da adil rekabet ortamı açısından çok sakıncalı olduğu açıktır.

Bu çerçevede ekonomik, siyasi alanlarda özgürlükler ve güvenlik aynı anda adil ve etkin bir rekabeti sağlayacak düzeyde olmalıdır. Diğer bir ifade ile siyasi ekonomik ve kültürel alanlarda adil rekabeti engelleyen her özgürlük kısıtlaması veya güvenlik eksikliği bir sorun olarak tanımlanmalıdır.

MAKALE**REKABET KURULU'NUN İKİ ÖNARAŞTIRMA KARARI****Doç Dr. Nurkut İNAN**

Rekabet Forumu'nun son sayısında (Forum 86) çıkan yazıma şöyle başlamıştım; "Gerek akademisyen olarak, gerek avukatlık işlerim nedeniyle Rekabet Hukuku kararlarını mümkün olduğunca izlemeye çalışırım. Ama her nedense Kurul'un soruşturma açılmasına gerek görmeyen kararları çoğu zaman gözden kaçır."

O tarihten sonra Rekabet Kurulu'nun soruşturma açılmamasına ilişkin önaraştırma kararlarını daha dikkatle incelemeye başladım. Bu süreçte Kurul'un 14-21/416-181 Sayılı ve 12.06.2014 Tarihli kararı ile 14-22/441-199 Sayılı ve 25.06.2014 Tarihli kararlarına rastladım.

Birbirlerinden çok farklı olan bu kararların önaraştırma açısından öğretici olduğunu düşündüm. Aralarında sadece 13 gün bulunan bu kararları sırasıyla incelemek isterim.

I. 14-21/416-181 Sayılı ve 12.06.2014 Tarihli karar

Üç sayfadan ibaret olan bu karar İzmir, Aydın, Muğla, Denizli ve çevresinde çalışan iki çimento şirketini ilgilendirmektedir ve Kurul oybirliği ile bu teşebbüsler hakkında soruşturma açılmamasına karar vermiştir.

Kararda incelemenin re 'sen başlatıldığı açıklanmıştır. Ancak kararın 2. Paragrafı aynen şöyledir;

"G. İDDİALARIN ÖZETİ: İzmir'de faaliyet gösteren çimento üreticilerinin aralarında anlaşmaları, çimento fiyatlarına ciddi oranda zamlar uygulandığı, çimento fabrikalarının yerleşkeleri esas alınarak müşteri paylaşımı yapıldığı ve böylece gerek çimento gerekse hazır beton fiyatlarının istenilen düzeyde belirlenebileceği iddia edilmiştir."

Rakipler arasında fiyat anlaşması yapmak ve piyasayı bölüşmek ağır ve per se ihlallerdir. İnceleme re 'sen başlatıldığına göre, bu ciddî ve spesifik ihlal iddialarının kim tarafından ileri sürüldüğünü anlamak mümkün değildir. Karar, iddia sahibini açıklamamaktadır. Bunun mutlaka yapılması gerekirdi.

Acaba Kurul bu iddiaları nasıl öğrenmiştir? Bu konuda bazı olasılıklar düşünebiliriz:

* Kurul durumu medyadan (Gazete, TV, internet vs.) öğrenmiş olabilir.

* Kurul'a şikâyetçi sıfatına haiz olmayan, yani "doğrudan ya da dolaylı menfaati" (RKHK m. 47) bulunmayan bir kişi tarafından "ihbar" yapılmış olabilir.

* Kurul uzmanları, yaptıkları başka bir incelemede bu ihlal olasılıklarına rastlamış olabilirler.

Bütün bu durumlarda Karar'da bunun açıklanması gerekirdi. Bunun yerine, Karar'da nereden geldiği belli olmayan bir takım iddialar yer almıştır.

Kararın 5. Paragrafı aynen şöyledir:

“Mevcut incelemede temel olarak İzmir, Aydın, Muğla ve Denizli illerine satış yapan çimento üreticilerinin çimento fiyatları/miktarı ve/veya müşteri/bölge üzerinde 4054 sayılı Kanun'u ihlal eder nitelikte eylemlerinin bulunup bulunmadığının tespiti amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda teşebbüslerde yerinde incelemeler gerçekleştirilmiş ve son beş yıla ilişkin ticari birtakım verileri talep edilmiştir.”

İddiaların sahibi konusundaki belirsizlik dışında, buraya kadar her şey yolundadır. Yerinde inceleme yapılmış, teşebbüslerden ticarî veriler talep edilmiştir.

Kararın tamamı 10 paragraftan ibarettir. 7 ve 8. Paragraflarda sadece RKHK'nun 4. Maddesi ve bu maddenin gerekçesi açıklanmış bulunmaktadır.

Şimdi Karar'ın son iki paragrafını görelim:

“(9) Mevcut inceleme bakımından yer verilen iddialar, yapılan incelemelerde elde edilen bilgi ve belgeler ile ulaşılan veri analiz sonuçları, yukarıdaki hukuki sistematik çerçevesinde değerlendirilmiş ancak Öneri kapsamında incelenen teşebbüslerden AKÇANSA ve ADOÇİM açısından iddialarla ilişkilendirilebilecek nitelikte bilgi ve belgenin bulunmadığı kanaatine ulaşılmıştır.”

J.SONUÇ

(10) Düzenlenen rapora ve incelenen dosya kapsamına göre, 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmamasına OYBİRLİĞİ ile karar verilmiştir.”

Uzmanlarca elde edilen ve herhalde analize tâbi tutulan hususlarla ilgili hiçbir açıklama yoktur.

Fiyat anlaşması gibi ciddî bir iddianın ret olunması için nelere dayanıldığı belli değildir. En azından, ilgili zaman diliminde fiyat değişikliklerine ve bu değişikliklerde teşebbüsler arası bir paralelliğin olup olmadığına ilişkin analiz sonuçları kararda yer alabilirdi.

Bilindiği gibi Danıştay, bir şikâyet halinde mutlaka bir incelemenin yapılması ve durumun bir önaraştırma kararı ile saptanması gerektiğini öngörmektedir. Ama bu olayda şikâyet yoktur. Yani Rekabet Kurulu konuyu bir Başkanlık kararı ile kapatabilirdi. Buna karşılık, Kurul bir emsal kararı oluşturmak isteyebilir ve bu nedenle bir karar almayı gerekli bulabilirdi. Kararın gerekçesiz olması bu olasılığı da ortadan kaldırmaktadır.

Kanımca, işleri zaten çok yoğun olan Rekabet Kurulu, bu durumda gereksiz bir zaman ve emek sarfına yol açmıştır. Ön inceleme Raporu'nda zaten mevcut olan

bilgi ve analizleri kararına alarak, Kurul bu sakıncayı gidermiş ve bir emsal kararı oluşturmuş olacaktır. Mevcut durumda ise bilgi ve belge toplanması ve ön inceleme raporunun hazırlanması için sarf olunan zaman ve emek heba olmuştur.

II. 14-22/441-199 Sayılı ve 25.06.2014 Tarihli karar

Bu karar da soruşturma açılmasına gerek olmadığı sonucuna varmaktadır. Ancak, yukarıdaki üç sayfalık karardan farklı olarak 13 sayfadır.

Kararın başlangıcında, incelemenin re'sen mi yoksa şikâyet üzerine mi başlatıldığı anlaşılmamaktadır. Ancak, kararın sonuç bölümünde önaraştırmanın şikâyet üzerine yapıldığı anlaşılmaktadır;

“J.SONUÇ

Düzenlenen rapora ve incelenen dosya kapsamına göre, 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca şikayetin reddi ile soruşturma açılmamasına OYÇOKLUĞU ile karar verilmiştir.”

İnceleme İstanbul'da faaliyet gösteren 47 hazır beton üreticisi hakkındadır. İddia ise şöyledir;

“G. İDDİALARIN ÖZETİ: İstanbul ili hazır beton fiyatlarında 2013 yılının Mayıs ayından itibaren aşırı artış yaşandığı ifade edilerek, fiyatlarda yaşanan aşırı artışların ve benzer fiyatların teşebbüsler arasında anlaşma şüphesi doğurduğu iddia edilmiştir.”

Kararda, önemli bulunan üç belge ayrıntılı olarak incelenmiştir. Ayrıca bu belgelere dayanarak yine ayrıntılı biçimde bir değerlendirme yapılmıştır. Bence, kararın en önemli bölümü, delillerin değerlendirilmesine ilişkin açıklamalardır. Kurul herhangi bir araştırmada kullanılan delilleri birincil ve ikincil deliller olarak ikiye ayırmaktadır. Öneminden dolayı bu açıklamaları aynen almak isterim (Par. 17-20);

“Rekabet hukuku kapsamında anlaşma olarak nitelendirilebilecek bir ihlalden söz edebilmek için teşebbüslerin ortak bir amaç veya sonuca yönelik niyetlerinin örtüşüğünü, bu amaca

yönelik bağlılığın bilinçli olduğunu göstermek gerekmektedir. Bu bağlamda, söz konusu ilişkiyi ortaya çıkarmada kullanılan delilleri birincil ve ikincil deliller olmak üzere iki sınıfa ayırmak mümkündür.

Birincil deliller, teşebbüsler arasında ya da teşebbüsler adına hareket eden şahıslar arasında bir anlaşmanın ya da irade uyuşmasının gerçekleştiğini açıkça ortaya koyan deliller olarak ifade edilebilir. Bu deliller, taraflar arasında fiyat politikası, ilgili pazar vb. unsurların belirlenmesi için iletişim kurulduğuna ve iletişimin içeriğine ilişkin bilgileri gösteren belgelerdir. Bu deliller taraflar arasındaki anlaşmayı gösteren toplantı tutanakları, elektronik posta gibi yazılı metinler olduğu için ispat standardı bakımından güçlü delillerdir.

Birincil delillere kıyasla, daha düşük ispat gücüne sahip olan ikincil deliller ise, “iletişim delilleri” ve “ekonomik deliller” olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. İletişim delilleri; teşebbüslerin toplantı, telefon vb. suretle anlaşmanın unsurları hakkında iletişim kurduğunu gösteren, ancak anlaşmanın esasına ilişkin bilgi içermeyen delilleri ifade etmektedir. Bu delil türünün en sık rastlanan örnekleri; telefon görüşmesi kayıtları, teşebbüslerin ortak bir varış noktasına seyahat ettiklerini gösteren kayıtlar, belirli bir toplantı veya etkinliğe katılımı gösteren deliller, konaklama veya toplantı salonu kiralanmasına ilişkin faturalar ile rakiplerle ticari sır niteliğindeki hususların görüldüğüne ilişkin bilgi içeren ancak anlaşmanın sağlandığını tek başına ispatlayamayan toplantı notları ve iç yazışmalarıdır. İspat gücü en yüksek ikincil delillerin iletişim delilleri olduğu kabul edilmektedir. İkincil delillerin diğer türü olan ekonomik deliller ise, teşebbüslerin ilgili pazarda rekabet etmediklerini gösteren davranışsal deliller ile pazar yapısının gizli bir anlaşmanın kurulmasına ve sürdürülmesine müsait olduğunu ortaya koyan yapısal deliller başlıkları altında gruplandırılmaktadır.

Benzer Rekabet Kurulu kararlarında, rekabet ihlalinin ispatında paralel davranışlara ek olarak ispat gücü daha yüksek olan iletişim delillerinin varlığı aranmakta, çimentoya ilişkin

kararda ise, bir ihlalin tespiti için, birlikte hareket etmeye yönelik bir anlaşmanın yokluğunda, tarafların iletişim kurup kurmadıklarının ve teşebbüs davranışlarının, teşebbüsün tek taraflı ticarî çıkarlarına aykırı olup olmadığının en önemli ikincil delil olarak kabul edildiğine yer verilmektedir.”

Kanımcı, bu açıklamalar çok önemli bir emsal kararı oluşturmaktadır. Bence bu karar, bir önaraştırmanın içermesi gereken tüm unsurları fazlasıyla sağlamaktadır.

Karar oyçokluğu ile alınmıştır. İki üye eldeki delillerle bir soruşturma açılması gerektiği kanısındadırlar. Karşı oy yazıları bu konuyu da ayrıntılı biçimde incelemiştir.

Dosyaya hâkim olmadığım için, kararın bit hukukî değerlendirmesini yapmayacağım. Esasen amacım da bu değildir.

Sonuç olarak şunu söyleyebilirim: Bu karar tüm önaraştırma kararlarına örnek olmalıdır.

Rekabet Kurulu'nun önaraştırma kararlarını izlemeğe devam edeceğim.

TOPLANTI DUYURUSU

Düzenleyenler: Rekabet Derneği ve
Rekabet Uzmanları Derneği

Konu:

**“AVRUPA GENEL MAHKEMESİ’NİN MASTERCARD
KARARI (2014): DOSYAYA GİRİŞ HAKKI NASIL
SINIRLANMALI ?”**

OTURUM BAŞKANI:

YRD. DOÇ. DR. GAMZE AŞÇIOĞLU ÖZ
ODTÜ ÖĞR. ÜYESİ – REKABET DERNEĞİ ÜYESİ

DAVETLİ KONUŞMACI:

AV. GÖNENÇ GÜRKAYNAK
ELİG ORTAK AVUKAT BÜROSU

TARİH : 30.10.2014 PERŞEMBE 15.30-17.00

**YER : REKABET KURUMU KONFERANS
SALONU**

**ÜNİVERSİTELER MAH. 1597. CD. NO:9, BİLKENT-ÇANKAYA-
ANKARA**

Daha fazla bilgi için: www.rekabetderneği.org.tr; spismaf@rekabet.gov.tr;
rekabetgenel@gmail.com, 0 312 291 45 54, 0312 435 68 13

DUYURU

Rekabet Derneği İki Dalda En İyi Makale Ödülü Verecek

2013 yılında yayınlanan makale, tebliğ vb. eserler arasından Rekabet Hukuku ve Rekabet İktisadı dalında ayrı ayrı en iyi makale ödülü verilmesine karar verilmiştir.

a-Rekabet Hukuku Dalında 2013 yılı En İyi Makale Ödülü

Bu dalda en iyi makale ödülünü hak eden eserin belirlenmesi için Doç. Dr. Nurkut İnan başkanlığında dört kişilik jüri oluşturulmuştur. Jüri, 2013 yılında yayınlanan makale, tebliğ

vb. eserleri inceleyip değerlendirecektir. Ayrıca ilgililer **rekabetodulu@gmail.com** e-posta adresine e-posta göndererek makale vb. yayınların değerlendirmeye alınmasını sağlayabilirler. Ayrıntılı duyuru Derneğimiz web sitesinde ve Rekabet Forumu'nda ayrıca yapılacaktır.

Rekabet Hukuku dalında Jüri başkanı ve üyeler şöyledir:

Başkan: Doç. Dr. Nurkut İnan-Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi

Üye: Yrd. Doç. Dr. Gamze Aşçıoğlu Öz-Ortadoğu Üniversitesi İİBF Öğretim Üyesi

Üye: Av. Kubilay Atasayar-Rekabet Kurulu Emekli Üyesi

Üye: Şamil Pişmaf -Rekabet Kurumu

b-Rekabet İktisadı Dalında 2013 yılı En İyi Makale Ödülü

Bu dalda en iyi makale ödülünü hak eden eserin belirlenmesi için Doç. Dr. Uğur Emek başkanlığında dört kişilik jüri oluşturulmuştur. Jüri, 2013 yılında yayınlanan makale, tebliğ

vb. eserleri inceleyip değerlendirecektir. Ayrıca ilgililer **rekabetodulu@gmail.com** e-posta adresine e-posta göndererek makale vb. yayınların değerlendirmeye alınmasını sağlayabilirler. Ayrıntılı duyuru Derneğimiz web sitesinde ve Rekabet Forumu'nda ayrıca yapılacaktır.

Rekabet Hukuku dalında Jüri başkanı ve üyeler şöyledir:

Başkan: Doç. Dr. Uğur Emek-Kalkınma Bakanlığı

Üye: Yrd. Doç. Dr. Seyit Mümin Cilasun-Atılım Üniversitesi Öğretim Üyesi

Üye: Yrd. Doç. Dr. Fatih Cemil Özbuğday-Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Öğretim Üyesi

Üye: Dr. Ekrem Kalkan-Rekabet Kurumu

Ödüle ilişkin eleştiri ve önerilerinizi lütfen rdrekabetodulu@gmail.com e-posta adresine gönderiniz.

REKABET FORUMU İÇİN Makale Çağrısı

Sayın Dernek Üyelerimiz ve Okuyucularımız

Rekabet Forumu, Rekabet Politikaları ve Rekabet Hukuku'nun uygulamaları içinde bulunan tüm kurum, kuruluş ve kişilere gönderilmektedir. Rekabet Forumu'na göndereceğiniz yazılarla Forum zenginleşecek ve etki alanı genişleyecektir.

Değerli Dernek Üyelerimizden ve okuyucularımızdan ricamız, Rekabet Forumu'na, yaptıkları inceleme, araştırma, yorum ve değerlendirmeleri makale boyutunda göndermeleridir. Katkılarınız yalnız Forum'u zenginleştirmekle kalmayacak, aynı zamanda yararlanan çevrenin de genişletilmesini sağlayacaktır.

Rekabet Forumu için yazılarınızı **erdalturkkan@hotmail.com** adresine bekliyoruz.